

domn Gheție, în schimbul unor îmbunătățiri și reforme aduse în regulamentul și programa școlară, — îmbunătățiri și reforme, de a se introduce din momentul, în care »spectabilul« domn Gheție va fi pus »laba« pe directorat.

Îată unele din aceste modificări:

I. Órele de studiu sã vor reduce la două pe zi.

II. *Matematica*. Pentru orî care elev din cursul superior sau inferior va fi de ajuns a ști »aimalanțu«.

III. *Chimie*. Se vor face zilnic analize asupra berii lui Alexa și asupra »ștampelor« lui Lenobel . . .

IV. *Botanica*. Cercetări asupra viței de vie și asupra plantei »nicotiana tabacum«, transformat în »ienighe«-urî și »hölgy«-urî.

Modificările înșirate firește au valóre numai pentru timpul de iarnă. Vara se vor face excursii științifice la Dumbravă orî pe podereele Tradamului — excursiuni conduse de »respectatul« domn Gheție și însoțite de butófe cu bere. Ceî cari cu astfel de prilejuri s'ar face mai »lemn« și mai »cui«, pe lângă calcul de eminentă vor căpeta și nota »bene — bibenti« (În paranteze fie đis eu de clasificator l'ași propune pe d-l Lupóe, ca distins specialist).

V. *Istoria*. Acest studiu se va elimina cu totul din programă, fiind-că tratează despre diferitele ginți cu și mai diferiții lor crai, — înlocuindu-se cu studiul crailor de »ghindă«, »mac« și a. m. d. (Idea asta pare a emana dela popa . . .*)

VI. *Limbile*. Studiul limbei germane și maghiare încă se va șterge cu totul, căci limbile amintite se pot însuși ușor prin contactul studenților — firește tot sub conducerea »onoratului« domn Gheție — cu diferitele »socăcițe« unгурóice și nemțóice.

Ce privește cea română, — limba, nu »socăcița« — trebuie să o știe fiecare român dela sine, iar secretele stilisticeî studenții și le pot însuși scriind bilete de amor, sau colaborând la . . .**) cu poesiî, nuvele și alte scrieri economice.

Aceste ar fi modificările de frunte. Dar cu asta nu s'a sfîrșit încă totul. »Stimatul« domn Gheție mai promite »alegătorilor« seî, că va lua măsuri, ca toți proprietarii de vinuri, răchiuri etc. de aici, să-și imagineze beuturile în suteranele gimnasiului, iar cheile să fie predate celor cu nota »bene-bibenti«. (Să nu cređi, prietine, că vreau să fac aluzie la un cas de precedentă petrecut deja, ferî dómne!)

Astfel staü dară lucrurile. Din cele înșirate poți dară vedea, că . . .***)

Gorgonu.

*) Numele, durere, e indescifrabill! Red.

***) Iarăși indescifrabill. Red.

****) Aici pagubă, se sfîrșește interesantul fragment . . .

Scalda copilitei.

Mititica Nuțica fusesë la Viena cu părinții ei. Fiind în Viena, firește, că-i venisë pofta să-l vadă și pe

împăratul, dar asta nu era cu puțină, căci, precum îi spusese tatăl ei, împăratul era în scaldă.

Reîntorși acasă Nuțica le povestia la toți, că a fost în Viena și câte a văđut acolo.

— Și l'ai văđut și pe împăratul? — o întrebă un tiner, care din întimplare era acolo în vizită.

— Pe împăratul nu l'am putut vedea, — răspunsë copilita seriósă, — *căci chiar atunci î-l scaldau.*

MĂRIA-SA IȚIC GRÜNDELE.

(Despre situația politică).

Ach Gatt! Vinit și veachele doizeci: *Ane dauzen ind neine hindert* dupa Gooi și mult mai mult dupa nooi.

Veachele trecut, anmeisten aici în țara nost pintru nooi, pintru poporo ales alui Iehovah fost cum fost, dar fost bine nunumaî pintru che nu fost reu, dar pintruche Vungur cu Rumun muncat unu pi altu și așa puna ce muncat unu pi altu acești Gooi, fost pace pintru nooi.

Hehehel! Vungur și Rumun: *Zerspring!*

Sindicatele nost focut lucru mare în tot lumea. Poporu nost sfunt ajuns poruncitor nunumaî în țara nost preste Vungur și Rumun prost, fără și în ausland, zum Beispilen in Frankreich. Nü? Nu destul docoment procesel loî Dreyfuss-leben? Zaî zall ech leben dache nu acest procesel a fost cel mai strelucit dovade, che nooi suntem tare și mare.

Gooiî se bate și varse singe miî și miî hectoliter, Neamț botut pi Vungur, Bulgar botut pi Sirb, Spa-

niol muncat botae dila Americander și Englez dila Africander, Francez dila Neamțele, Grec dila Turchele, und so weiter și nooi vuitat la ei numai și ris in pumnele.

Ce pasa la nooi che Vungur si sfidește cu Rumun?! Aaaa, *zerspring!* Mai bine fi chind Rumun *muri tot* și Vungur *crăpa* di bucuria astha.

Veaco astha noii este tare bine pregătit pintru nooi, che chind incheiat socotelile veacoloî trecut, in Wertheim-casselē nost am gosit un *reback* colossalisch.

Zerspring!

Asteđi nūma nooi dispunem di sōrtea lumii, așa juca Gooi picum fluera nooi și Herr von baron Rothschild-leben pōte fi mundru pe semunția loî.

Nimiche alta nu focut che nooi si fim tare și mare, dechit nūma acela, che nooi ști bine răbda și primim bocoros orī-ce, începund dila palma pună la închisōre pi 10 anī — pinru bani.

Zerspring!

Dechind noii pus brunchele nost pi foile vunguresc, situation a nost este fericit, zai zall ech leb'

dache nu diatunci șfada intre Vungurorī și Walachoi wachst immer und haite-morgen ajunge si fie inclescați așa di tare, inchit nicī chind nu se vor putea despărți, ceea ce va insemna deplina nost fericire, fiindche sagt der Lateiner: Inther doos lithgtanthes, tertius gaidet!

Zerspring!

Baron von Rothschild-leben ținut mai erī-alaltaerī on feine Conferenz, in care el povestit la onoratele public din London che cum pōte vomul ajunge millionar? El spus atunci, che vomul așa pōte fi millionar, dache ar chimpera vōmenī cu prețul *chit valorează* și ȳ-ar vinde cu prețul *chit cred ei che valorează*. Ganz natūrllich, zum Beispiel dache Herr von redakter-leben dila »Voloroloi« ar chimpera in tirg la Benyileșbe pi propopete Moga-leben din Răbăganī cu 2 parale și apoi iară ȳ-ar vinde la un alt tirg chind nu este carantină, Herr redactor-leben ar avea o avere de 10 milioane și 2 parale.

Zerspring!!!

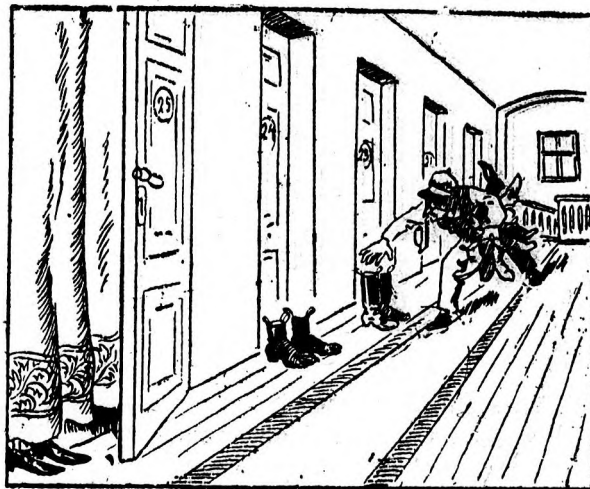
SCENĂ DIN HOTEL.

(Ilustrații fără text.)

I.

II.

III.

IV.

— Deacă dorești, ca o femeie să-ți între în inimă, atunci permite-ȳ, că mai nainte să-ți între — în busumar.

Un om nesuferit trebuie că a fost Adam înaintea bunului Dumnezeu, de ȳ-a făcut pe Eva!...

ALUZIE FINĂ.

Domnul (care de un cîs deja șede în vizită și nu mai are de gând să se depărteze): — Și micuțul d-tale băiat, stimabilă dîmnă, știe deja vorbi?

Dîmna casei: — Cum nu! Ți numai frumos Ghiță: »Adio, domnule Plictiseală!«

Ce face luna? . . .

Răsare luna maiestosă
Și pleacă'n drumu-î cunoscut,
Pe care miî de anî de-arîndul
Atâtea taine a vîdut.

De-abîa se'nalță de trei urme
Și îatâ vede 'ntr'un boschet
Doî tinerî singurî stînd alăturî,
Cum se privesc șoptind încet

— Că te-am iubit întotdeauna
Îubito, știi, . . . eî o simțesc,
Dar sara cînd răsare luna
Mai viî, mai dornic te îubesc.

Și numai luna are ș'ire
De taînicul nostru amor
Și ne privește cu îubire
Din înălțimea stelelor. —

Ea î-l ascultâ transportatâ
De-amor, de-a nopțîi feerie
Și lumea 'ntreagâ î s'aratâ
Într'o luminâ aurie

Pe cînd eî doî pe vîeața 'ntreagâ
Juraî îubire, strinșî în brațe,
Lîng'un stobor, o umbrâ neagrâ
Pîndea să fure niște rațe

— Să îaî mai multe, nu chiar una?
Că le-am furat eî, — cine-a crede?
Dîr tîtâ lumea dîrme-acuma
Și numai luna mî mai vede.

Îar luna 'ncet înaînteață
Printre copacîi resfirațî . . .
De miî de anî ea protegiață
Pe hoțî și pe — amorișatî.

Maî scrie.

A FURISĂNIILE JUPÂNULUI
SCHMERZENHERZ.

— Der erste fulger din veacul XX se serute
pi thine in virfu capoloî!

— Der erste fulger din veacul XX se fie pintru
thine der letzte?

— Thu se fi der erste in veacul XX la cine
Herr von executor-leben face visita!

— La sfîrșitu veacoloî XX să se ținâ aniversarea
secolarâ a morțîi tho!

— Tribunalu se rindiasche exhumarea tho!

Metod nou.

Chimistul: Să n'o îaî în nume de reî, deacă î-țî
spun, că n'ai ideâ despre chimie. — Ce trebuie să faci
deacă spre pildâ, ai voi să afli deacă un inel e de aur,
saî nu?

Eleveu: Nimic nu-î mai ușor! Te duci în casa de
amanetare: deacă capețî ceva pentru inel e de aur, deacă
nu — e ceva metal fără preț.

POESIE ȘI PROZĂ.

— Decât pe tine să te las,
Fetiță dragă, scump odor,
Decât să fac fatalul pas,
Mai bine mor, mai bine mor! . . .

— A ta voi fi, î-ți jur pe zeii,
Cu tine numai pot trăi,
Căci raiul meu în ochii tei
Î-l pot găsi, î-l pot găsi . . .

Și tu-mă zimbeș'i, și tu-mă șoptești
De-amorul sfânt, de dulce traiu;
Me simt în sferele cerești,
În mândrul raiu, în mândrul raiu!

Nimic, nimic p'acest pământ,
Cu-atâta foc eu n'am dorit,
De cât cu tine — în curând
Să mă mărit, să mă mărit . . .

— Eî bine, bine, scump odor,
Dar zestrea câtă-î, rog să-mi spuî!
— E mult și mare-al meu amor,
Dar zestre nu-î, dar zestre nu-î!

— Fetiță, scump ingerul meu,
Te rog pe bunul Dumnezeu,
Să-mi faci plăcerea și să-ți puî
Dorința 'n cuiu, dorința 'n cuiu! . . .

Un om conștiu de chemarea sa.

Domnul Pițulă era agent la o societate de asigurare pe viață și multele lui ocupațiuni în aceasta branșă nu-i permiteau să fie și creștin bun. Din frageda-i pruncie nu să mai spovedise nici odată.

Dar odată sosi și pentru dânsul cîasul, să-și ia adio dela lume. Rudeniile, cari erau în jurul lui, trimiseră după un preot, ca acesta să scape sufletul muribundului.

Sosind preotul, rudeniile î-l lăsară singur la patul bolnavului.

Peste o oră sufletul domnului Pițulă să despărți de trup, ce-î drept nemântuit, dar preotul să depărtă *asigurat pe viață cu 5000 fl.*

SCENĂ FAMILIARĂ.

— Tată, să vii numai decât la mama! Ce vrea nu știu, dar eu mi-am căpătat deja bătaia.

LA MASĂ.

Nevasta: Ađi, dragă bărbățele, trebuie să te lipsești de pome. Bucătăreasa a uitat să cumpere în tîrg, va trebui să te îndestulești cu o sărutare.

Bărbatul: Bine. Unde-î bucătăreasa? Trimite-o înlăuntru.

PE STRADĂ.

— Pardon, domnișoră! Nică să mă resaluți, par'că nu mă cunoști?!

— Din contră, te cunosc prea bine și de aceea nu te resalut!

O MICĂ NEÎNȚELEGERE.

— O istorie din veacul »ilustratorilor«.

Domnul medic S. ședea cu mai mulți prietini în birt la bere, și-și petrecea vesel când deodată i-și adusese aminte, că Dumineca ce vine e ziua onomastică a soției sale.

Soția sa nu era acasă. Plecase pe câte-va săptămâni la băi, lasându-și bărbatul numai în societatea băiatului lor de vre-o 10 ani.

— Trebuie negreșit să mergem și noi acolo, — i-și gândi medicul, — și cerând dela un chelner o ilustrată, o adresă soției sale:

»Dragă nevăstuță, — îi scrisese el, — i-ți poftim tot binele posibil. De altminteri o să te felicităm în persoană. Duminecă sosim. Așteaptă-ne la masă!«

Ilustrata apoi, cum e obiceiul cu ilustrate, o dădu și prietenilor seși dela masă, cari toți o subscriseră.

Dumineca viitoare medicul și fiul seși sosiră cătră ameați în baie, dar ce mare îi fu mirarea, vedând o masă lungă încărcată cu mâncări și peste 20 de tacâmuri.

— Dar ce înseamnă asta? — întrebă medicul de soția sa.

— Nimic! Tu mi-ai scris dora pe ilustrata aca, că o să veniți cu toții și eu am numărat subscrierile și-au fost chiar 20.

O SURPRINDERE NEAȘTEPTATA.

Domnul Chichirezu avea o soție tineră și cultă, cum nu dai de multe, dar și ea ca toate damele moderne, nu știea ferbe de loc.

— Știi, draguță, — îi duse el într-o zi, — deacă ai învăța a ferbe, te-aș surprinde în mod foarte neașteptat.

Și tinera nevastă, crezând că o va surprinde cu cine știe ce juvaere scumpe, se pune la lucru și învață fertul cu atâta zel, încât în două luni știea ferbe de minune.

— Și unde rămâne surprinderea promisă? — i-l întreabă ea în ziua în care pentru întâia oară pregătise ea întreg prânzul.

— Surprinderea, draguță? . . . Iată-o: *adă i-am dat drumul bucătăresei noastre!* . . .

DRAGOSTE SDROBITĂ, SAU DOUĂ CHIFLE AFURISITE . . .

(Schiță de pe câmpul amorului.)

De seară avea să aibă loc reputatul bal al tinerimeii universitare române din . . . (nu fiți prea curioși!). Tinerul Luciu *Sărăcilă*, alias Serăcie-lucie, nobil de Pungă-Gólă, cu titlu de aristocrat antic și cu pungă de aristocrat modern, — era desperat . . . Pregătirile lui de bal oferiau o garanție foarte dubioasă. Nu era pregătit, bietul, decât într'un singur punct: entuziasmul. Încolo, — zero sinistru! Hainele negre erau la . . . spălătoreasă; ghetetele de lac prinseseră o serie vecinică de »absențe« în catalogul falnicului nobil de Pungă-Gólă; cămașa de mătasă, gulerul, cravata a-la — secesion, tot atâtea cerințe indispensabile unei corecte prezentări de bal pentru fiecare tinăr ce se respectă, — îi apucaseră încă a se ivi în listă. Încât pentru parale, aceste erau tot atât de numeroase în punca lui, ca perii pe burta peștelui, ori ca penele pe bróscă, ori ca solzii pe vrabie . . .

Și pe lângă toate aceste »vicisitudini« neînvinse ale sorții, tinerul în ale speranței mărimi similitudinii . . . , *trebuia* să ia parte la bal. Forțamente și fatalmente era necesitat să trebuiască a fi forțat cu ultima silnicie a tăriei puternice — să ia parte la bal, dupăcum se exprima el cu emfasă și cu mult dispreț de logică.

De ce era necesitat să trebuiască a fi forțat cu ultima silnicie a tăriei puternice? . . . Pentru o mie și una de motive. Adecă:

Ăntăi, pentrucă dumnealui, Luciu Sărăcilă, avea onórea desonorată (ipsissima verba) să conducă un cor mixt cu multe dame și domni, dar fără nici o voce, — iar corul trebuia să debuteze la concertul ce premergea balului.

Al doilea, pentrucă dumnealui, Luciu Sărăcilă, era numai singurul tinăr unic (deasemeni propria lui expresie!) reprezentant al frumuseței secesioniste — adecă al urîțeniei! — în sinul tinerimeii universitare din orașul pe care 'l-am numit cu cea mai deseversită anonimitate.

Al treilea, fiindcă dumnealui, Luciu Sărăcilă, — și aici e aici! — era îndrăgostit în sensul cel mai diavolesc al unui amor infernal, fermecat de șuvițele blonde ale unui ideal brunet, — expresie deasemeni proprie dumnealui.

Ei bine, cugeta el (fenomen rar la amicul nostru!): să póte óre să lipsesc eu de acolo unde-î present strălucitul meu idealissim?! . . .

Dar cum, în ce haine, cu ce ghetete, cu ce *fel* de pungă? . . . Întrebări grave, colossal de grave, cari turmenta pe bietul amoretat din tâlpile góle până 'n capul . . . și mai gol . . .

Deodată însă, cum se plimba desnădăjduit prin cameră, cineva bate la ușă.

Cine-î? . . . Să fie un salvator? . . .

Într'adevăr! E poștarul cu pachete. Nobilul Serăcilă (după gramatică: nobila sărăcie!) s'aruncă asemenea unui tigru turbat asupra pachetului . . .

. . . Și majestos, ca ivirea zorilor aurii pe orizontul întunecat de nóptea tenebrósă (ipsissima verba!) resar din fundul pachetului doi cărtăboși respectabili, un gentil cărnaț, o grațioasă bucată de slănină afumată ca fața coșaro-hornarului și . . . of! o glorioasă corónă valuta weckerliană.

Îndușat, cu ochii versând lacrimi sărate mai cât pumnul unui socialist, tinerul începu imediat, în onórea cărnóseii și slăninóseii surprinderii oda:

»*Voî, ce stați în adormire, voi ce stați în nemișcare...*«

Pe urmă, cu o furie de canibal din Zanzibar, decise estermnarea grabnică a pachetului . . . Câteva îmbucături rezolute și totul dispăru în abisul infernalului seu intern, până și hărtia, care avuse delicateța picantă de a învăluî cavalerii cărtăboși . . .

Punga era asigurată de bal. O corónă însemna o avere colosală, de vreme ce domnul »capelmaistru« era scutit de taxa antreului. Prin urmare coróna era foarte binevenită și reprezenta un capital destul de considerabil pentru a asigura cu ea eventualul apetit al idealului seu, domnișóra Dulcinea *Ștempel*, din comuna Decoltaj, plasa Fărăgrații, județul Știrbeni din țeara Facumî-cruce.

Nici odată, domnișór. Dulcinea Ștempel n'a îndrăsnit să-și spună pe față intersanta-î origine. Dar o dovedea în tot momentul: la ori-ce bal, mneasa era decoltată preste Ecuator, aprópe de Transwaal (țeara Burilor), dar cu toate acestea, nu reușia dumneaei să-și împrietenească grațiile altora, în afară de sentimentalii. . . macelarî, din simplul motiv, că gentila beneficia de o grăsimă generală sdrobotóre a ori-ce grație sau entusiasm cavaleresc . . .

Aceasta figură piramidală, obiect de studiu bun al ori-cărui darwinist, era voluminosul ideal al subțirelului domn Luciu Sărăcilă . . . Pe semne, dumnealui vroia să-și direagă slăbiciunile proprii trupesti cu grăsimile dumneaei . . . În ce privește slăbiciunile spirituale, e de constatat, că nu exista posibilitatea completării, fiindcă ambi le poședeau egal de îmbelșugat.

Eraú órele 7 seara. La 7 și 1/2 se începea concertul și Luciu Sărăcilă nu se găsia aici acum în posesia fericită a unui echipament de bal. Ce se facă? După multă gândire și resgândire se decise să șterpelească unui prieten hainele negre, ghetetele, etc. (Dór 'scopul sfințește mijlócele, și scopul seu era sfânt . . . dragosteal). Amicul *Bogațilă* nu era acasă. Să dusesă să se rază pentru bal. Bucur'a lui Sărăcilă: fără multă socoteală îi îmbracă hainele, îi încalță ghetetele, îi ia cămașa, cravata, gulerul, baiista, mânușile și . . . *tunde-o* la fugă,

dór amicul era la ras. Și tunsul cu rasul sunt frați inseparabili! . . .

Concertul a reușit sub tótă critica și Luciù era fericit că nu s'a blamat și mai rău, — spunea el însuși. Era fericit, că scumpa-î Dulcinee, care cam suferia de urechi (fie ȃis în treacét), 'l-a felicitat călduros . . . Deacă te felicită și surziî, sigur ai fost teribil, și-a ȃis Luciù instalându-se în sferile celei mai înalte fericiri. . .

Balul a fost un și mai strălucit succes pentru Luciù, și Dulcinea. Tótă lumea îi privea zimbînd șiret: el avea un frac deschis la spate (adecă sincer) și cu mânecile preste degete; ea purta o bluză atât de modestă (înțelege: restrinsă la dimensiuni), în cât pieptul cărnos și brațele a-là beefsteack englezesc ar fi escitat la nebunie poftetele orî-căruî . . . canibal, ba escitaù chiar și poftete mai puțin canibalice . . . Și ei, biețiî, credeau că lumea, care-î lua în rîs — îi admiră.

Dar scris este în cartea neagră a zeiței Năpasta, că fericirea se sfarmă tocmai când e la culme . . . Întocmai s'a întâmplat și cu fericita părechia Luciù și Dulcinea.

Era în pauză. Luciù extasiat de carnifera-î Dulcinee, se hotărî la jertfa supremă în onórea ei: să-î plătească o cină boerească din unica lui corónă. El se va mulțumi cu un păhar de bere, dór' a cinat el dumnezeeste acasă, punénd capét atâtor cărtăboși afumați.

— Scumpă Dulcinee! — șoptește Luciù entusiasm, — te rog în numele sfântului nostru amor, fă-mi fericirea de a-mi permite să-ți plătesc o cină, . . . pardon! un »pörkölt« . . . (e dór' mai ieftin și-l pot plăti fără multă confuzie! — i-și gândea Luciù), . . . pentrucă . . . pentrucă . . . eu, ca medicinist știu, din punctul de vedere al fiziologiei, ba chiar și al dermatologiei, că singură aceasta elegantă mîncare patriotică prieste atunci, când respectiva, — pardon! . . . idealul, — s'a înălțat în sferile mai înalte ale valsurilor amezitóre . . . Da, numai »pörkölt« se poftesti . . . (Că de nu, mă nenorocești! — i-și gândi iarăși).

Frapată de aceasta savantă conferință medicală-declamatorică-sentimentală, domnișóra (care întré noi fie ȃis era cam prea naivă) primește ofertul marinimos.

— Sum fórte fericită, iubitele, — îi șopti ea cu duioșie, — da, sum fórte fericită . . . Pörköltul dumitale să simbolizeze fericirea noastră viitóre . . .

* * *

— Plata, chelner!

— Ce a-ți binevoit a consuma?

— Un pörkölt, două păhare de bere și . . .

Luciù Serăcilă se apleacă misterios spre urechea domnișórei Dulcinea. Aceasta creȃnd că e vorba de o șoptă de dragoste, ascuita cu ochii închiși . . . Viitóra sócră, beată de bucurie, că fericirea fetei e asigurată, se face a se uita în alta parte . . .

— Câte chifle ai avut, scumpă Dulcinee?

— Dóuë, dragul meu.

— Dóuë chifle . . . două chifle? . . .

— Da, scumpul meu. Una pentru tine!

— Dóuë chifle? D-ta, stimată domnișóra, ai luat două chifle? . . . — Și nobilul Serăcilă se căuta des-nădăjduit prin busunare, oftând mereu: Dóuë chifle? Să póte? Dóuë chifle? . . . Și una pentru mine? Ba pentru Bată-'l Crucea!

— Mě rog, d-nule, — începe acum chelnerul, — suma e chiar 52 crucerî, sau netto o corónă și 4 filerî, adecă: un pörkölt 28 cr., două berî a 10 cr. face 20 cr., două chifle a 2 cr. face 4 cr., summa summarum 52 crucerî.

— Cincideci și doi? . . . Ah! . . . Domnișóra, cine te-a pus să îmbuci două chifle? Eù am vroit să-ți plătesc numai o singură chiflă . . . Nu te știeam atât de lacomă . . .

— Și Dulcinea erupe într'un plâns sgomotos . . . Emoționată la culme, vrea să-și șteargă ochii cu batista . . . Deodată, ceva tare o zgărie pe față . . . Să uită, se înseninează, desface și . . . dintr'un discret colț al batistei apar . . . doi crucerî . . .

Serăcilă, nebun de bucurie, îi confiscă mai repede decât tribunalul dela Alba-Iulia și . . . superb ca contele Lázár Miklós, achită cu totul chelnerului, care căpetase zgărçiuři de stomac și trăgea de mórte de rîs.

— Mě rog, domnișóra, iartă-mă . . .

— Eù? Să te iert eù? Pleacă, nerușinatule . . . Cine n'are 2 crucerî, să nu aibă obrăznicia să mă iubească! Ai înțeles?

Bietul Serăcilă, ofensat atât de grav în amorul lui, se infurie de nou. Și cu aerul unui eroù, ridicându-se dela masă, i-și ia pělăria și țipă cât i-l ia gura.

— Am înțeles, flâmendo! Și nu voiù mai iubi în vieța mea o fată care mîncă două chifle! Cine mîncă două chifle, nu e vrednică de iubire! . . .

Abia acum numai, în óra a treispredecea, înțelese și presumptiva sócră »schimbarea situației«. Și vedénd, că totul e ireparabil, isbucni într'un plâns viforos, repetând cu jalnic glas:

Dóuë chifle cornurate,
Mai subțiri decât mai late,
Făcură că pe vecie
Să ne lase Serăcie!
Să vė bată pacostea,
Sdruncinără-ți dragostea! . . .

Ascanio.

UN VIS ÎNFIORĂTOR.

Teatralistul I. — Ce ai frate, de ești așa palid?

Teatralistul II. — O, am avut un vis înfiorător. Închipuie-ți numai: am visat anume, că după teatru privitorii mî-au desprins caii dela birjă — și m'au pus pe mine de-am tras birja până acasă.

Vulturul: Adese-orî câte-un câne latră pe mai multe stele; iar acum vedem, că mai mulți câni latră pe o stea; dar nici un năcaz: câni cari latră, nu mușcă.

Cel mai mare eveniment al secolului XIX.

Un jurnal francez pune cetitorilor sei întrebarea care a fost cel mai mare și cel mai important *eveniment* al secolului trecut? — Pe noi puțin ne împörtă curiozitatea fôiei franceze, că adecă care a fost cel mai mare eveniment *din lume* al secolului trecut. Pe noi ne împörtă pur și simplu numai una și anume: *Care a fost cel mai mare eveniment al secolului trecut în viața noastră națională?*

Am făcut deci întrebare în scris pe la mai mulți bărbați e-pocali de ai nostri, să se pronunțe ei, în chestiune. Iată răspunsurile primite:

Sfânta bătaie ce am papat dela Dr. St. C. Pop-Cicio din Arad.

Popa-Calicul.

Apariția broșurei »Din cuina Tribunei Poporului«.

Dr. Von-Iga,
poet bisecular.

Când marele poet bisecular Dr Von-Iga m'a tocat pe mine în cap în loc de Mangra.

Ignatie Papp.

Când am căpătat brău roșu,

Michi Diamandi.

Au fost mai multe, decât-e-orî am ridicat diurnele sinodale dela cassa consistorială.

Prota Moga de Răbăgani.

Acela, când am căzut în vasul cel cu smolă pe strada »Zöldfa« din Oradea-Mare.

Popa Nagy din Roit.

Acela, când mi-a ars bietul porc.

Prota Uilăcan din Reghin.

Adunarea generală extraordinară a »Economului din Cluj, ținută în primaveara trecută.

Dr Stefan Morariu și Ioan Scurtu.

Epocala hotărîre a adunării dela Seliște a fondului de teatru român, cu pricina execuției îndreptate în contra mea.

Dr Sierbanu Culița.

Bătaia ce am mâncat o dela cioroii de țiganii la suprema ordinațiune a Drului Șenchea.

Ioan Berescu.

Suspicionarea mea cu spargerea bucei din Casină.

Popa Moța din Orăștie.

Căderea mea dela metropolie.

Szabó Fános.

Întorcerea mea cu raita 'n sus la o ședință festivă a seminarului din Arad.

Matrona.

Acela, când am fost întimpinat din partea oficiului postal cu chitanța »Vulturului«.

Dr. Ilie Precupaș.

Când am scăldat pe amicul Vultur în »Rikli-brun«-ul meu din Vêrșeț.

Dr. Codarcea.

Dedicație.

(Unei bicicliste.)

Elegantă și cu șic
Tinera feciôră
Trece pe roțița ei
Mândră și ușoră.

Juniî o privesc cu drag,
Ea rămâne rece,
Nu-și dă seamă că în zbor
Vremea încă trece . . .

»Mai e vreme și de voi! . . .«
Și rămâne fată . . .
Mai e vreme? — Tu te 'ntorci,
Vremea . . . *nicî-odată.*

ALUSIUNE FÎNĂ.

Unchiul (Pe patul de mörte): M'am hotărît, că tötă averea mea să o las celor *lipsiți*.

Nepotul (iurist): Mulțumesc, dragă unchiule, că nu-ți uiți *de mine.*

Cap de studiu.

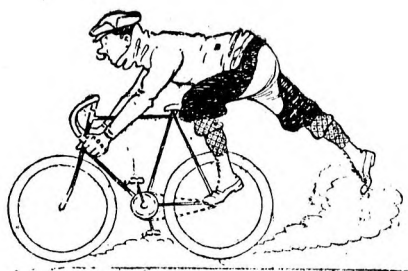
(O sócră de la începutul secolului XX.)

Dedicată însurăteilor cari cearcă zestre multă.

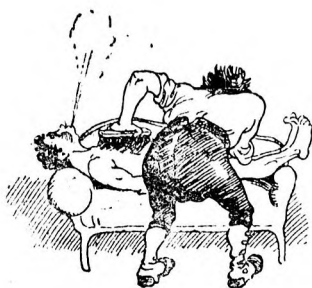
Cum î-și petrece vieța cavalerul începutului acestui veac.

I.

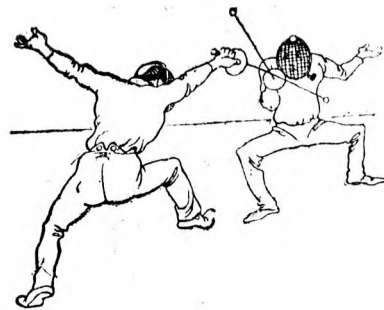
În zori de ziua cu bicicleu.

II.

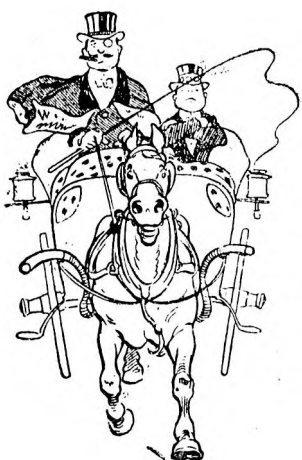
La 8 ore în baie de vapor.

III.

La 10 ore esercițiu în scrimă.

IV.

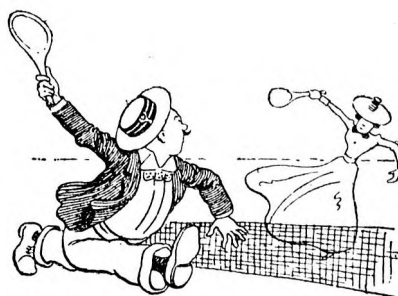
La 11 ore încăruțare.

V.

La 2 ore prânțul.

VI.

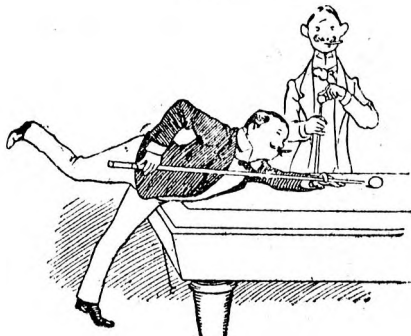
La 4 ore «Lawn-Tennis».

VII.

După cină la teatru.

VIII.

După teatru la billard.

IX.

După billard pst!!!

Surprindere.

Ginerele: Nu te înțeleg de loc, socrule! Înainte de nuntă î-mi spuneai, că o să rămân surprins de zestrea, ce-o să capăt cu fata d-tale și acum nu-î dai nimic!

Socrul: Bine, și asta nu te surprinde în deajuns?

Complimente gingașe.

Nevasta: Veđi, de când te-ai însurat te-ai mai cumiņit, când erai june erai un măgar veritabil.

Bărbățulul: Și ce folos, dragă, că m'am cumiņit numai după ce te-am luat pe tine? . . .

Înainte furcilor.

Procurorul: Ai mai avea ceva dorință înainte de a fi predat călăului?

Delicventul: Da, aș dori să învăț englezește.

Șoptele cucónei Balașa.

(Despre sărutări.)

— Sărutul e ceva ce nici *un* om nu poate înțelege; *doi* însă fi-rește, că da.

— La început băr-bații *ne răpesc* sărută-rile, apoi *ni le dau* și în urmă *ne conced* să le dăm.

— Sunt multe între noi, cari nici sărutări nu primesc *ca dar*, fără numai ca *împru-mut*, ca să le pótă da înapoi — cu camete.

— Sărutul e ceva foarte neplăcut, *când nu se aplică*.

— Sărutul e de re-gulă dulce, amar numai atunci e — când îl ca-pătă alta.

— Sărutul are trei genuri: bărbătesc, femeesc și cel mai dulce . . . *neutru*.

— Sărutul dascălului e teoretic, al popii — *practic*.

Deosebire.

Dómna: Cum se pótă ca să-ți ții doi draguți?
Servitóra: Că mă rog, sărut mâna, numai unul mă-e *draguț*, celalalt — *mire*.

DESPERATUL.

— Știi, scumpă domnișóră, decând am în-țeles că ai preferit a-l iubi pe Valeriú Hustucău în locul meu, de necaz duc o vieță de tot destrăbălată. Tótă nóptea chefuiesc, așa de pildă alaltăeri am eșit eri din birt, eri am eșit ađi și ađi o să ies numai mâne.

NAIVĂ.

Mama îi dá fetișórei sale învățături cum să se pórte cu tinerii.

— Să te păzești, draga mea, de vorbele tinerilor, căci tinerii sunt vicleni, spun și promit multe, dar nu țin nimica.

Fata promite să fie ascultátóre, dar peste câte-va săptămâni mama o surprinde cum o sărută un tiner!

— Bine, dar așa ascultă de mine? — îi ție mama mâniósă. — Nu ți-am ție să te ferești de vorbele tinerilor?

— Ei, mamiță, m'am și ferit, dar acesta a început de-a dreptul cu — sărutările.

DORINȚĂ MODESTĂ.

Cerșitorul: Să-mi dai ceva, domnule, că per de fόμε.

Bancherul: Nicî un finic unui cerșitor, dară ceva ocupațiune poți căpeta la institutul meu. Ce ocupațiune dorești?

Cerșitorul: Companist.

Răspuns nimerit.

Mama (cătră copilița ei, care nu-și știe lecția): — Țară n'ai învățat nimica. Nu ți-e rușine să nu știi nimic?

Copilița (oftând): — O, de-ași fi numai odată măritată! N'ar trebui atunci să mai învăț.

Mama: — Numai cât pe tine nu te ia nime căci ești totdeauna cea din urmă în clasă.

Copilița: — Ei, o să mă mărit după unul, care și el a fost tot cel din urmă.

Știri teribile.

* **Translator nou.** La tribunalul din Deva e numit translator (talmaci) d-nul Augustin A. *Nicoară*, care în cauzele civile tălmăcește după următoarea tarifară: pe o jumătate de zi într'un singur proces 2 fl. 50 cr., în 10 procese numai 25 cr. de un proces, în 100 de procese cade 2½ cr. pe un proces, în 1000 de procese ½ cr., în 10000 de procese — *gratis*.

(»*New-York-Herald*«.)

* **Dragoste în Israil.** Patrioții cei încreștați cu buzdura stau să crape de dragostea con-

telui Lázár, viceprocurorașul din Alba-Julia, alias *Fehér-Julcsa*, care a ofensat în mod atât de selbatec pe regele munților și în focul dragostei lor au hotărît să nu-l mai agrăiască de acum nainte »conte«, fără mai patrioticește: »*Kohn-te*«.

(»*Times*«.)

* **Secolul nou.** După unui savanți secolul al XX-lea începe cu 1 ianuarie 1900, iar după alții cu 1 ianuarie 1901. Nicî unui nicî alții n'au drept, fără numai aceia, cari susțin că secolul XX să începe chiar cu o sută de ani mai înainte de a se găta și se va stîrși cu o sută de ani mai târziu dela începutul lui.

(»*Daily Chronicle*«.)

* **Schimbare de nume.** Ex-duchovnicul »Mircea Delamare«, cu permisiunea tribunalului din Caransebeș și-a schimbat numele în »*Câmpian Delatemiță*«.

(»*Daily Telegraph*«.)

* **Frig strașnic.** În Siberia Răbăganilor grasează un frig atât de teribil, încât în prota Moga a înghiețat cu deseversire însuflețirea națională.

(»*Novoje Vremja*«.)

TELEGRAME.

Pretoria, la 37 decemvre n. Aici să susține cu siguranță, că Buriilor vor curma cu îmblătirea Englezilor, deacă aceștia le vor comanda pe spesele lor proprii un wagon de brânză din Poplaca și două wagone de pere din Galeș.

Londra, la 38 decemvre n. Cfertul Burilor a fost primit cu mare însuflețire din partea reginei Victoria, care s'a hotărît a chieama la sine pe Cârțan să o călăuzească la Poplaca și la Galeș spre a cumpăra cantitatea de brânză și pere pe sama Burilor.

Ladysmith, la 39 decemvre n. În lipsa unui beliduce expert a-la Napoleon, a fost chieamat telegrafice Taica-Napoleon »gin Cimișoara«, care a si plecat deja spre Ladysmith cu omnibusul dela hotel »Leul de aur«.

Hunedóra, la 40 decemvre n. Însuflețit din tălpile piciorilor până 'n piscul capului de victoriile glorioșilor Buri raportate asupra Englezilor, bardul nostru comunal Nicu de aici cîoplește cu mare zel în onórea Burilor un »imn buricesc«.

CUMINȚIE SĂCUIASCĂ.

— Fă bine spune-mi jupâne, de ce sunt două cîasornice pe acest turn, — întrebă odată un român de un secu.

— D'apoî fărtate, că atunci, când doi inși ar voi să se uite la cîas, să nu fie siliți să aștepte unul după ălalt.

GHICITURĂ DE ȘAC.

— De d-șóra Eleonora Popescu. —

dar	mâ-	tră	să	mâni!	lor!
ro-	nu	Ro-	ni-	nós-	lup-
Ro*	ză-	sa	neas-	Ca	jert-
	mâ-	Să	fiți	te	
	cu	în-	pre-	că,	
		prea	to-		
		ceva	mâ-		
	ro-	Iert-	eî	țiî	
	P'al	A-	chiar	nesc	
pe	fiți	în-	tar!	men-	cu-
ađi	bo-	El.	se-	ađi,	al-
P.	ce-	căci	na-	lar!	tul

A se deslega după săritura calului începând dela silaba semnată cu steluță. Terminul deslegării 30 Ianuarie. Între deslegători se vor sorta următoarele premii:

1. O iconă frumoasă și mare în lungime de 1, în lățime de 1½ metru, înfățișând »Nașterea lui Cristos«.
2. Un ceasornic de argint veritabil, cu catenă, în preț de 40 de coróne.
3. Un inel de aur veritabil în preț de 20 de coróne.
4. O pălărie frumoasă femească (de iarnă,) în valóre de 15 coróne (cea mai nouă și cea mai elegantă modă.)
5. O alta pălărie femească în valóre de 10 coróne.
6. O tabacheră de argint veritabil, în preț de 8 coróne.
7. »Vulturul« grătuit pe timp de un an.
8. »Vulturul« grătuit pe ½ de an.
9. »Vulturul« grătuit pe ¼ de an.
10. Un briceag de oțel englez, în preț de 5 coróne.
11. Un album pentru fotografii.
12. Un parapleu elegant.
13. Schițe din Italia, admirabila descriere a d-nului profesor Teodor Bulc.
14. Schițe din Grecia, tot de același autor.
15. Țara noastră de Silvestru Moldovan.
16. Zarandul și Munții apusenî, tot de S. Moldovan.
17. Broșura »Pribeag«, de Iosif Ioan Sceopul.
18. »Dor și Fale«, poesii de D. Voniga.
19. O părechie de bumbi-emaill pentru manchette, foarte frumoși și eleganți.

20. Un portmoneu.

21. Un portofoliu.

22. Recvisite de cris.

Astfel se vor sorti 22 de premii valoróse și considerând, că de regulă nici odată n'au încurs mai mulți deslegători, putem susținea, că aprópe toți deslegătorii acestei ghicituri vor câștiga câte unul din aceste frumoșe premii.

Observăm însă, că dreptul de a lua parte la aceasta sortare numai acei abonenți ai noștri î-l vor avea, cari nu sunt în restanță și cari au abonat la »Vulturul« barem pe ¼ de an înainte.

Posta Redacțiunei.

Tuturor abonenților vechi și noi ai fóiei noastre le dorim din inimă: *Serbători fericite!* — **Colaboratorilor noștri** de totă categoria și de tot genul venim a le trimite căldurósa noastră mulțumită pentru sprijinul spiritual, cu care ne-au onorat în decursul anului espirat, va se đică în secolul trecut și rugându-ı a nu ne uita nici în viitor, le dorim sincer: *Serbători fericite!* —

Avis! Cu numérul de ađi și de ađi înainte fóia noastră »Vulturul« va fi girată de d-nul Iosif Ioan Sceopul ca de redactor responsabil, precum aceasta schimbare se póte vedea din fruntea numérului present. —

Începător. Da, Agassiz în adevér le recomandă jurnalistilor și poeților carnea de pește, fiindcă — afirmă el — fosforul ce-l conține carnea cea de pește să preface în *creeri curăți*. Până aici e tot drept. Dar nu putem hotări, câtă carne de pește trebuie să mánânci d-ta, cel puțin nu cu șiguranță. Deacă poesia care ne-a trimis'o e o *lucrare mijlocie* a d-tale, credem că i-ți va ajunge carnea alor 50 de *balene*.

Micul englez. Î-ți recomandăm pentru scopul dorit dicționarul lui I. S. Rothwell »*Neues praktisches Taschenwörterbuch, Englisch-deutsch und Deutsch-englisch*«. Acest dicționar i-ți arată totodată și cum trebuie să pronunți cuvintele și costă totuși (802 pagine *legat*) numai 3 marce (1 fl. 80 cr.), dela: Paul Neff, Verlag in Stuttgart (Württemberg). — Salutare!

Delasate. Ghete (păpuci), orı cisme ieftine do-rești?... Nimic mai ușor decât așa ceva! En poftim și citește anunțul lui Nádor, publicat în n-rul de față (pagina penultimă) a fóiei noastre și vedând prețurile, e imposibil să nu gândești, că d-nul Nádor nu și-a agonisit prăvălia pe cale cinstită, fiindcă nici cel ce fură *pielea* nu póte da ghete mai ieftin... póte d-nul Nádor fură *ghetele gata*. Probează, fă o comandă și te asigurăm, că nu te vei înșala.

Chimistul. E adevér, d-nule doctor, că oxigenul și hidrogenul dau apa, oxigenul și nitrogenul dau aerul, etc. dar veđi, noi suntem prea slabi chimisti și nu prea știm alta decât că curechiul (varza) și carnea dau — *sarmalele*, sau că laptele și mămăliga dau *mămăliga cu lapte*. — Fă decı întrebare pe la alți pricopsiți!

Lázár Mikulás miltuzsákos zsupuny mirt bántotál maga minkeket oláj? Nem fílsz maga hogy egy mócz magát tígedet pofontot vágja nem mint igyész tekintetest, hanem mint privat grofucskát miltuzsá-kost? ...

Omega. Numérul viitor va conține foarte multe lucruri interesante. — Salutare!

EFTINĂTATE UIMITORE!

Henrik Nádor & Comp.

— Oradea-Mare (Nagyvárad, nagypiaczter.) —

☛ Mare depozit de ghete de bărbați, dame și copii. ☛

<i>Ghete de piele</i> pentru bărbați, (cu gumă) — — — — —	2 fl. 25 cr.
<i>Cisme</i> » » » » » » » » » — — — — —	4 » 75. »
<i>Ghete de casă</i> pentru bărbați. — — — — —	» 65 »
» » » » » » » » » — — — — —	» 65 »
<i>Ghete de piele</i> pentru dame (cu gumă sau șinor) — — — — —	2 » 18 »
<i>Ghete de lac</i> pentru dame — — — — —	2 » 95 »
» » » » » » » » » » » » » » » (tăiate) — — — — —	1 » 55 »
» » » » » » » » » » » » » » » (tăiate) — — — — —	1 » 25 »
<i>Cisme vicsuite</i> , pentru copii — — — — —	1 » 95 »
<i>Ghete de piele</i> pentru copii — — — — —	» 25 »
<i>Camașle de piele de focă</i> (vițel de mare) — — — — —	2 » 10 »

☛ ALBITURÎ »JÄGER«, CÎORAPÎ ȘI MĂNUȘI CU JUMĂTATE PREȚ. ☛

Ghetele sunt lucrate cu îngrijire. Garanță pentru marfă durabilă.

Henric Nádor și Comp.

VINDERE ÎN MARE ȘI MIC!

ÎN ATENȚIA COMERCIANȚILOR DELA SAȚE!

PREȚURÎ FICSE.

MARE PRĂVĂLIE

de spițerii, delicatose și vinuri:

**IOAN KÁDÁR ÎN ORADEA-MARE (Nagyvárad).
BODEGĂ ȘI HALĂ DE LAPTE STR. ÁLDÁS.
CAFEA PRĂJITĂ!**Dilnic prăjire nouă! Numai soiuri gustose! *Maî efină și practică decât prăjirea de casă*

CAFEA de Java, mocca și surinam amestecate	1 chil 2 fl. 20 cr.
» de Java, mocca și cuba amestecate	1 chil 2 » — —
» de Java, moca, și cuba amestecate	1 chil 1 » 90 —
» de Java și portorico amestecate	1 chil 1 » 80 —
» de Portorico și Santos amestecate	1 chil 1 » 60 —
» de Marocco măcinată	1 chil 1 » 48 —

Cafea neprăjită dela 1 fl. 10 cr. — 2 fl. 24 cr. un chil.

☛ Dilnic unt prospet!

Póme sudice. ☛

Telefon propriu.

Recomand maî departe:

Lac de ederă și de spirt din cele maî bune fabrice. — Colori de oleu și Polysulfín pentru spălat,
Rugând prețiosul sprijin al M. On public român rămânCu deosebită stimă **IOAN KÁDÁR.**

COCHETA . . .

Î-și ridică 'ncetișor
Rochia o leacă; . .
Căci bărbaților ar vrea
Astfel să le placă.

Și se uită îndrept:
Vin bărbații óre?
Le zimbește-apoi șiret
Dulce-amăgitoare.

Și î-și leagănă ușor
Trupul ei subțire
Și iar caută 'n urma ei
Tăinic c'o privire . . .

— Faci reclamă, dară uii
Fetișoră mare,
Marta de reclamă, știi,
Bun preț nici când n'are . . .

Și când grațiile-odat'
Tóte-or fi trecute,
Vom citi cu literi mari:
»Prețuri mult scăđute«!

Alarma „Vulturului“.

Frați creștini: Europanderi,
Asianderi, Africanderi, Ameri-
canderi și Australianderi!

Ecce! Falnicul »Vultur« a
întrat deja în al doilea secol al
esistenței sale și așa a ajuns
să fie cea mai bătrână bidiganie
a globului terestru. Cîocul
i-s'a întărit, aripile i-s'a lungit,
ghiarăle i-s'a ascuțit și
mintea i-s'a agerit. În secolul
trecut s'a purtat destul de binișor
acest puișor, dar în acest
veac se va purta mai cu mândrie
aceasta bidiganie, pe care
încă pân'acuma nimenea, nici
chiar cometul Biela nu a putut'o
intimida. A pus în respect
chiar și capete încoronate și ađi,
începînd dela craiul Germaniei
până la craiul de dubă, toți i-s'e
închină cu un sfânt respect.

Cele 5 părți cunoscute ale lumii,
ma chiar și cele multe necunoscute
ađi au ajuns la convingerea, că
de-sevêrșita lor fericire numai și
numai dela prenumărarea »Vulturului«
depinde, care s'a îndurat prea
grațios a deschide noú abonament
pro anul 1900 și pro secolul
XX. după următórea tarifă:

Pe 3 luni	3 coróne.
Pe 6 luni	6 coróne.
Pe un an	12 coróne.
Pe un secol întreg	1200 coróne.

Să dá însă de știre tuturor celor
ce au în abundență urechi ca să
vadă și ochi ca să audă, că fiecare
abonent (iără considerare de
confesiune, sex și etate) care ne
va trimite până la 31 februarie
abonamentul *pe un secol întreg*,
va primi drept premiú *gratis* următórele
opuri și obiecte *valoroase*: Marele
»Dor« și colosala »Fale« a poetului
biseclar Dr Von-Iga, ediție de lux
legată în piele de căpău; — Un
cambiú protestat dela »Albina«,
provêđut cu subscrierea lui
Cârțanu ca trasant și cu subscrierea
marelui Câmpian Mircea Delamare
ca emitent; — etc., etc.

Regretăm din inimă, că noi nu
avem fericirea de a împărți pe la
abonenții nostri sute și mii de
Stefani de cei mari și 10 wagóne
de Pureci, cum o face alta fóie
de renume european, dar tabloul
»Silberstein-Vodă și aprodul
Stelnița« și noi î-l avem la
dispozițiune, pe care însă î-l vom
dărui drept premiú numai acelor
gentili abonenți ai nostri cari
î-și vor achita restanța din
secolul trecut, și vor prenumera
minimum pe 3 veacuri înainte.

Morala: Vê rugăm pe cele sfinte,
Trimiteți abonaminte,
Că nu le veți da în cinste:
Hurrah, hurrah — înainte!!! . . .